

# РЕШЕНИЕ

№ 7443

гр. София, 29.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков**

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова  
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7143** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на А. Д. Д., депозирана чрез процесуалния му представител - адв. М. Т., срещу Решение от 17.05.2023 г., постановено по НАХД № 15000/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-019204/23.09.2021 г., издадено от началник сектор, отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). С наказателното постановление касаторът е санкциониран за извършено на 12.09.2021 г. административно нарушение на чл. 174, ал. 3, предл. първо от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) с Глоба в размер на 2 000 лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при липса на доказателства, установяващи елементите от състава на административното нарушение. В този аспект, се оспорва възприетият и от състава на съда извод, че касаторът А. Д. е отговарял на специфичното изискване за субекта на нарушението „водач“, по смисъла на § 1, т. 25 от ЗДвП. Подробно са посочени твърдените съществени нарушения на процесуалните правила при констатиране на административното нарушение и последващото му санкциониране от

административно наказващия орган. Така е обосновано искане за отмяна на съдебния акт и на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол. Претендират се разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция, процесуалният представител на касатора адв. Т. поддържа направеното искане и съображенията, с които е обосновано в жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – началник сектор, отдел "Пътна полиция" към СДВР, редовно призован не участва в съдебното заседание пред настоящата инстанция. Не е упражнил и правото си на отговор на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд – София-град, X. касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 20.06.2023 г., а жалбата е подадена по пощата на 04.07.2023 г. и е заведена в СРС на 07.07.2023 с вх. № 195319), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията в приложените писмени доказателства и събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени източници – показанията на актосъставителя М. Д., на свидетелите на констатираното нарушение С. С. и А. Х. е приел за установено от фактическа страна:

На 12.09.2021 г. около 05:20 ч. касаторът А. Д. Д., управлявал личния си мотоциклет „П. Б.“ с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Заедно с него пътувала и свид. А. Х.. Служителите на ОПП – СДВР – свидетелите М. Д. и С. С. подали светлинен и звуков сигнал на водача, за да спре, но той продължил да се движи. Това наложило да го последват до паркинг зад блок 99г, където касаторът спрял мотоциклета между паркираните автомобили. При проверката касаторът отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“ № 0142. Изготвен и му е връчен Талон за медицинско изследване бланков № 086002, в който е отразено, че следва да се яви в МБАЛ „Св. А.“ до 40 минути от връчване на талона. Саморъчно отразената бележка от касатора удостоверява, че връчването на Талона заедно с издадените 7 броя стикери е осъществено на 12.09.2021 г. в 06:00 ч.

Въз основа на тези констатации е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА бланков № 498105, в който поведението на водача на мотоциклет „П. Б.“ с ДК [рег.номер на МПС] – касаторът Д. е квалифицирано като осъществяващо съставомерните елементи на административното нарушение по чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП – „Водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на

алкохол в кръвта му“. Актът е връчен на касатора непосредствено след съставянето му – 12.09.2021 г. като в бланковата разписка, удостоверяваща този факт е отразена и правната възможност по чл. 44, ал.1 от ЗАНН. В представените писмени възражения, заведени с рег. № 96904 от 16.09.2021 г. касаторът е оспорил отразената констатация в АУАН, че към момента на проверката е управлявал собствения си мотоциклет. Заявил е, че се е намирал в близост до превозното средство със свид. Х. и са разговаряли.

Към материалите от административната преписка е приложена справка – картон на водача А. Д. Д., която съдържа данни за издаденото му свидетелство за управление на МПС, придобитите категории, контролните точки, с които разполага след първоначалното придобиване на правоспособност. Приложени са и документи, удостоверяващи компетентността на длъжностните лица съставили Акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на същия наказателно постановление № 21-4332-0192204/23.09.2021 г.

Наказателното постановление е връчено лично на касатора на 11.10.2021 г., а жалбата е подадена в СДВР на 15.10.2021 г., в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН.

В мотивите на обжалваното решение СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на разпитаните като свидетели служители на ОПП - СДВР. Въз основа на тези доказателствени източници са направени изводите за законосъобразно спазване на процесуалните изисквания по установяване на административното нарушение с АУАН и санкционирането му с оспореното НП. Прието е, че както актосъставителят, така и административно наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица и са разполагали с предвидената в чл. 189, ал. 1 във вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП материална компетентност, съгласно заповед № 8121к-13318 от 28.10.2019 г. издадена от министъра на вътрешните работи и заповед № 4332з – 143 от 15.02.206 г. на директора на СДВР.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното административно нарушение, като е спазил процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно, допустимо и правилно. Възраженията на касатора относно фактическото описание на санкционираното нарушение с основание са възприети за неоснователни и незасягащи отрицателно правото му на защита да разбере за какво точно неизпълнение на задължение по ЗДвП е санкциониран. Съответен на непротиворечивите показания на разпитаните като свидетели служители на СДВР, кореспондиращи и с отразеното в съставения АУАН е изводът на въззивния съд, че безспорно е установено особеното качество на субекта на административното нарушение – водач на превозно средство, по смисъла на § 1, т. 25 от ДР на ЗДвП. Не е спорно и мястото, на което е бил спрян за проверка касатора, както и факта, че е направил опит да избегне същата, отклонявайки се от направлението, по което се е движил по [улица], след като му е бил подаден светлинен и звуков сигнал от патрулния автомобил.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме за съответен на изискванията на материалния закон и установените релевантни фактически обстоятелства изводът на въззивния съд, че цитираната като нарушена разпоредба на

чл. 174, ал. 3, пр. първо от ЗДвП, съдържа и правило за поведение, което не е било изпълнено от касатора по време на извършената проверка от служителите на СДВР на 12.09.2021 г. Спазени са формалните изисквания, визирани в разпоредбите на чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на Акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление, с което е обезпечено ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. Приложената от административно наказващия орган санкционна норма напълно съответства на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение на чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, чиято обществена опасност, обосновано е преценена като неотговаряща на критериите на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд - София-град, XXIII касационен състав счита, че обжалваното решение е валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон, поради което

**Р Е Ш И :**

**ОСТАВЯ В СИЛА** Решение от 17.05.2023 г., постановено по НАХД № 15000/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав.

**РЕШЕНИЕТО** не подлежи на обжалване и протест.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ: 1.**

**2.**